

ת"פ 45160/10 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 45160-10-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט מרוב גרינברג
מאישמה מדינת ישראל
נגד פלוני
נאשם

החלטה בעניין הבקשה לפסילת שופט

היום, בשליחי פרשת ההגנה, עתר הנאשם לפסילת בית המשפט, לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט. מאחר שהධון הוקלט וכך גם טיעוני הצדדים (בהעדר קלדנית), קבעתי בהחלטה קצרה, כי הבקשה נדחתת וההנמקה תועבר בהמשך.

להלן טעמי לדחית הבקשה, ותחילה נכון יהיה לסקור, בתמצית, את השתלשלות העניינים החריגה בתיק:

כתב האישום בתיק זה הוגש ביום 17.10.18, ומיחס לנאשם עבירה של תקיפת בת זוג.

לאחר שהנאשם כפר במីוחס לו (לפני כב' השופט פריז), העבר התיק לשמייעת ראיות לפני השופט קריף, שם התקיימו שני דיוני הוכחות, ונשמעו עדים, לרבות המתלוננת. ביום 18.11.12, הגיע התיק לסיום אלא שבמהלך הדיון ביקש הנאשם לפסול המותב, וכן את כב' השופט פריז, גם שכך לא דין בתיק. הנאשם מחה על כך שבית המשפט הטיל עליו הוצאות, וכן טען לחשש ממשי למשוא פנים. בית המשפט דחה את הבקשה, תוך שציין כי התנהלות הנאשם מסכנת המשך הדיון, והדין הופסק. ערעור על החלטה זו הוגש ונדחה (ההחלטה כב' הנשיאה חיות בע"פ 9055/18). (13.1.18).

בהמשך, נוכח נבצרות המותב הקודם, העבר התיק לשמיעה לפני. זהה המקום לציין, כי במסגרת ההליכים מונה לנאשם סניגור צבורי, וכן הבקשה בקשה להפנותו לחווית דעת פסיכיאטרית. מאחר שהנאשם עמד על סירובו להיות מיוצג, הורה כב' השופט פריז על שחרור הסניגוריה הציבורית (ההחלטה מיום 18.5.17), ובהמשך, במספר החלטות, מצאתו, באופן חריג, לאפשר לנאשם לנוהל משפטיו ללא יציג.

ביום 19.9.18, לא היה מנוס משמייעת המתלוננת בשנית, וביום 19.11.28 נשמעו עדיו התביעה הנוספים והסתימאה פרשת התביעה. בהמשך לה טען הנאשם טענות שונות באשר להתנהלות תחנת משטרת נתניה, וביקש לזמן שוטרים רבים עדין הגנה. במהלך בירור טענותיו, כשהנאשם אינו מאפשר המשך תקון של הדיון, טען, כי בית המשפט פועל באופן לא חוקי ולא תקין כלפיו, ועתר, בפעם השנייה במסגרת הליך זה, לפסילת בית המשפט. ב"כ המאישמה התנגד נחרצות לבקשתה.

עמוד 1

יוור, כי לדין זה התייצבו מספר שוטרים כעדי הגנה בהתאם לבקשתו והמתינו שעות ארוכות. בהחלטתי מצאתי לדוחות את הבקשה.

עוד ציינתי בהחלטתי:

"במשך דיוונים ארוכים בית המשפט מגלה סבלנות רבה כלפי הנאשם, ואף מסיע לו ככל שניתן, כדי לשמר על זכויותיו ולבירר לעומק את טענות ההגנה שמעלה (בתיק זה הגיע הנאשם למעלה מ-200 בקשות). כאמור, מדובר בנאים שבמהלך הדיוונים מעלה טענות רבות באשר להתנהלות היחידה החוקרת ובעיקר המאשימה, וכי שכבר הובהר לו מספר רב של פעמים, אבחן טענות אלו לעומק במסגרת הכרעת הדין.
לא מצאתי כל בסיס לבקשת ואין בה כדי ללמד ولو על כל צילו של משוא פורים כלפי מי מהצדדים מצדיו של בית המשפט" (שם, עמ' 104).

גם על החלטה זו הוגש ערעור (ע"פ 1106/20 מיום 20.3.20) שנידון לפני כבוד הנשיאה חיות. במסגרת הערעור טען הנאשם נגד ההחלטה, שלא להזכיר בטענת ההגנה מן הצדק במהלך ההליך אלא בסופו וכן כי תפקידי בעבר, בשורות התביעה, מטה את הCPF לטובות קבלת הערעור. בית המשפט הנכבד קבע בפסק דין, כי ההחלטה לדין בטענות ההגנה במסגרת הכרעת הדין היא "החלטה דיוונית מובהקת אשר אינה חרוגת מניהול סביר של ההליך ובצדק קבוע המותבב, כי אין בה כדי להקים עילת פסולות". באשר לטענת משוא הפנים, נקבע כי מדובר בטענה כללית ביותר ובבלתי מבוססת. מטעמים אלו, הורה על דחינת הערעור.

הדיוונים בתיק נמשכו, בפתח הדיון ביום 20.11.23, טען הנאשם אין להסביר לאשמה, אותה מצאתי לדוחות (ההחלטה, עמ' 156 לפניו), לאחריה, נשמעה עדותם. בסימנה, עתר הנאשם בשנית לזמן עדי הגנה מטעמו, כשלבדרכו השוטרים צייפו בתיק זה מסמכים רבים (פרק', עמ' 172). חרף התנהלותו בדיון הקודם, והמתנת חילק מהשוטרים שזמננו להיעיד להגנתו עד בוש (ה הנאשם לא הפקיד הוצאותיהם חרף ההחלטה), מצאתי לאפשר זימון הנוסף. עוד ביקש הנאשם לזמן עדות את עו"ד קוצר, שמנתה ליצגו מטעם הסנגוריה הציבורית, גם שלא היה חולק, שזו בבקשתו מבית המשפט, בפתח הדיון הראשון אליו התייצבה, ונוכחות סירבונו הנחרץ ליציג, לשחררה מייצוג וכן אכן נעשה.

בסוף דיון מצאתי להיעדר לבקשת הנאשם ולזמן מטעמו את ארבעת השוטרים לעדות בכפוף להפקדה (שהופקדה). בהמשך עמד הנאשם על זימון עו"ד קוצר. בהחלטה משלימה דחיתתי בבקשתו בשל העדר הנמקה (ההחלטה). הנאם, כהריגלו, לא כיבד את ההחלטה, וביקש בתקיפות ובלשון בוטה ומשתלתת כלפי בית משפט, מיום 20.11.30. הגם שלא שוכנעתי בנסיבות הזימון, נעתרתי לבקשתה בכפוף להפקדה את זיומה. בהחלטה משלימה מיום 3.12.20, הגם שלא שוכנעתי בנסיבות הזימון, ובקשתה נוספת להקלטה שהזמנה, יקליט הנאשם את הדיון עצמו (בקשות הנאשם מס' 240, מיום 31.12.20 ו-5.1.21 כולל התודות לבית המשפט, וההחלטה מיום 5.1.21).

היום, 10.1.21, לצורך ייעול הדיון וחרף הסגר, הורתתי את הדיון על כנו. במהלך הדיון נשמעה (בהקלטה) עדותם של עדי ההגנה (עו"ד קווצר, והשותרים: אברג'יל ומואל). בפתח עדותם של עד ההגנה הרביעי, התברר שהנאשם מבקש להתמקד בשאלות הקשורות להתנהלות המשטרה לפני מ-2018 והלאה, בעוד האירוע הנטען בתיק דנא הוא משנת 2017. לאחר שהמאשימה התנגדה לכך, nisioti במספר נסionate לקבל מהנאשם תשובה לROLTONIOT השאלות למקורה שלפנינו.

אומר בכנות רובה, כי nisioti אף לא הצלחתי. הנאשם קטע את דברי פעמיים, סירב להשיב לשאלותיי, ו חוזר על דבריו, כי מדובר בהגנה מן הצדק, ואין חייב דבר. בהמשך, מספר פעמים, הוסיף, כי אם לא תמולא דרישתו לחקר העד ללא הגבלה, יבקש פסילת המوطב. לאחר שהוריתתי, כי העד יכול בעודתו וROLTONIOT השאלות תבחן במהלך, ביקש הנאשם את פסילתי. לדבריו, בית המשפט נמנע משלואל את העדים שאלות ואין מביע דעתו ביחס לדבריהם, מלבד על משוא פנים. כך נטען שוב באשר לשירותי בעבר בשורות התביעה.

מצאת לי האריך מעט בהשתלשלות העניינים, כדי להציג ולו חלק קטן מתמונות הדיונים בתיק זה. בקשה לפסילת שופט מוסדרת בסעיף 77א' לחוק בתי המשפט, ולפיה רשאי בעל דין לבקש מבית המשפט לפסול את עצמו, מקום שקיים חשש ממשא פנים בניהול המשפט.

במקרה שלפנינו, אין בבקשתה ממש. לא מיניה ולא מקצתה. העובדה שבית המשפט לא שואל את העדים שאלות במהלך עדותם, ואני מחווה דעתה באשר לתשוביותיהם, הם לב ליבנה של שיטת המשפט הנהוגה בארץנו. כלל מצאי ומסקנותי יפורטו בהרחבה בהכרעת הדיון. לתפקיד שמלאתי בעבר, אותו סיימתי לפני שנים רבות (2006) אין דבר וחצי דבר לעניינו, כל שכן כדי ללמד על משוא פנים כלפי המאשימה (ראו בעניין זה ע"פ 1106/20, סע' 5).

ادرבא, כפי שהobserver גם בהחלטתי הקודמת, בית המשפט הולך, לאורך המשפט, כברת דרך ארוכה מאד לקראת הנאשם. גם מקום שבתיק אחר היה נכון לкрат או לקטוע, להימנע מזמן עד או מהעלאת בקשה מיותרת, סבירתי, שנכוון לנתן לנאשם עקב היותו לא מיוצג, לנחל הגנתו בחופשיות ואף סיעודי רבות בידו. לעשרות רבבות של בקשות/דרישות שנוסחו בלשון קשה ועולבת, מצאתי להתייחס עניינית, ולהתנהלוותו במהלך המשפט, ובעיקר קטיעת בית המשפט, העדים וב"כ המאשימה, פעמים אין ספור, במהלך דבריהם, מצאתי להסתפק בהערות.

אין לי אלא להזכיר על כך שלא ניתן היה לקדם התיק היום לבקשתה, הסכים הנאשם, כי ישמעו בו גם סיכומי התביעה). במצב דברים זה, מטעמים המפורטים לעיל, מצאתי לדוחות את הבקשה.

זכות ערעור בדיון (לפי סעיף 77א(ג) לחוק בתי המשפט).

ההחלטה תשלוח לצדים.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשפ"א, 10 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.